

Sygn. akt II KO 56/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **H. J. F.**

oskarżonego z art. 224a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 lipca 2022 r.,

wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 31 maja 2022 r., sygn. akt II K [...]

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L. z
siedzibą w Ś.**

UZASADNIENIE

Wskazany wyżej postanowieniem Sąd Rejonowy w Z. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem, w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie do rozpoznania sprawy przeciwko H. J. F., innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Jak podnoszono we wniosku, pokrzywdzonym w tej sprawie jest właściwy miejscowo Sąd Rejonowy w Z., a także Sąd Okręgowy w Z., dlatego – zdaniem wnioskującego Sądu – ziszczyły się przesłanki z art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w Z. jest zasadny.

W przedstawionej z wnioskiem sprawie zmaterializowały się bowiem przesłanki uzasadniające skorzystanie z art. 37 k.p.k. Zmiana właściwości sądu, o której mowa w tym przepisie, ma służyć wyeliminowaniu potencjalnego zagrożenia

dla dobra wymiaru sprawiedliwości związanego z faktem rozpoznania sprawy przez sąd właściwy. Zagrożenie to może wiązać się, m.in. z wystąpieniem okoliczności, które w realiach konkretnej sprawy, mogą wywoływać wątpliwości co do możliwości bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy. Taka sytuacja zachodzi między innymi wówczas, gdy określony sąd jest miejscowo i rzeczowo właściwy do rozpoznania sprawy, w której jako „*statio fisci*”, występuje w charakterze pokrzywdzonego i tym samym, wbrew zasadzie „*nemo iudex in causa sua*” ma być sędzią we własnej sprawie (zob. postanowienie SN z 22 grudnia 2021 r., III KO 92/21).

Jak podniesiono we wniosku, przed Sądem Rejonowym w Z. miałoby dojść do rozpoznania sprawy, w której H. J. F. zarzuca się popełnienie czynu polegającego na tym, że stworzył sytuację mającą wywołać przekonanie o istnieniu zagrożenia dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że do listu nadesłanego z terytorium Niemiec do Sądu Rejonowego w Z. włożył sypką substancję, twierdząc iż jest ona niebezpieczna, podczas gdy była to mąka pszenna, czym wywołał czynności odpowiednich wskazanych służb bezpieczeństwa, tj. popełnienie przestępstwa z art. 224a k.k.

Opisana w zarzucie sytuacja prowadzi do konieczności skorzystania z instytucji art. 37 k.p.k., skutkując przekazaniem tej sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W przeciwnym razie o odpowiedzialności karnej oskarżonego rozstrzygałby sąd, który ma status instytucji pokrzywdzonej, a nadto ewentualne środki odwoławcze od jego rozstrzygnięć przysługiwałyby również do sądu, który także jest pokrzywdzonym w sprawie, tj. do Sądu Okręgowego w Z..

Wobec powyższego, podzielając stanowisko wyrażone we wniosku, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]